

Drazí přátelé, jsem Mik Anderson, autor Corona 2 Inspect (webové stránky jsou momentálně offline).

Při této příležitosti, na vaši žádost, se pokusím podat stručný přehled o tématu MAC adres. K tomu se budeme zabývat následujícími body:

- a. Vysvětlení fenoménu MAC;
- b. Intrakorporální síť nanokomunikace;
- c. Možné důsledky, aplikace a použití.

a. Vysvětlení fenoménu MAC

Nejprve odpovíme na otázku: co je MAC?

MAC znamená *Media Access Control*, což je 48bitový kód, který identifikuje zařízení připojené k síti, např. místní nebo internetové. Tento kód je rozdělen do šesti bloků po dvou hexadecimálních znacích. První tři, známé také jako OUI, odpovídají identifikátoru výrobce zařízení. Poslední tři bloky, také známé jako NIC, jsou sériové číslo nebo identifikátor samotného zařízení.

Co je tedy fenomén MAC? Je to jev pozorovaný u osob očkováných proti COVID-19, u nichž se objevují MAC adresy vysílané přes bezdrátovou síť Bluetooth. Tyto MAC adresy se na rozdíl od normálních zařízení vyznačují tím, že nemají známý identifikátor výrobce; jinými slovy: jsou neznámé. To lze ověřit v databázích výrobců MAC. Tímto způsobem lze zjistit, že MAC adresa neodpovídá žádnému výrobcu elektroniky.

Jak byl tento jev objeven?

Po zahájení masového očkovacího programu populace mnozí lidé zjistili, že když na svém telefonu zapnuli Bluetooth, aby spárovali jiné zařízení, objevoval se dlouhý seznam anonymních MAC adres, které neodpovídaly známým zařízením. Nebyly to tiskárny, sluchátka ani jiné telefony. Byly to prostě dynamické nebo proměnlivé MAC adresy, jejichž doba vysílání byla také proměnlivá.

Tento jev upozornil nezávislé výzkumníky po celém světě, kteří se pokusili analyzovat, co se děje. Podezřívající, že příčinou jsou vakcíny, byly provedeny studie, například německého badatele Sarlange a jeho týmu. Jejich práce ukazuje, že anonymní MAC adresy jsou vysílány očkovánými osobami, na rozdíl od neočkováných, kteří nevysílali žádné bezdrátové signály. To bylo testováno za vhodných podmínek prostředí a s technickými prostředky pro sledování Bluetooth signálů s nízkou spotřebou energie, známých také jako BLE.

Každý, kdo má telefon se systémem Android, si to může vyzkoušet sám. Pokud aktivujete funkci Bluetooth a vyberete možnost „Spárovat nové zařízení“, zobrazí se seznam známých a neznámých zařízení v okolí. Je třeba také poznamenat, že nejnovější aktualizace systému Android v některých případech tuto možnost deaktivují. Abyste to napravili, musíte aktivovat vývojářské možnosti telefonu a zkontrolovat, zda nejsou deaktivovány možnosti související s Bluetooth, konkrétně možnost zobrazování nepojmenovaných MAC adres. Na telefonech Apple lze totéž ověřit pomocí aplikací, jako je BLE Scanner.

Jednoduchý experiment, který může provést každý: najděte úsek silnice s malým provozem a nízkou rychlostí, kde se v oblasti pravidelně nepohybují chodci. Postavte se na bezpečné místo, odkud můžete sledovat provoz v obou směrech. Aktivujte Bluetooth a zjistíte, že očkované osoby ve svém vozidle se objeví v seznamu, když se přiblíží, a zmizí, když odjedou.

b. Intrakorporální bezdrátová síť nanokomunikace

Pokud předpokládáme, že fenomén MAC je prokázán a že očkovaní lidé vysílají tyto adresy viditelné prostřednictvím Bluetooth protokolu, pak se zdá logické myslet si, že za tento efekt jsou odpovědné vakcíny. To je ještě pravděpodobnější, protože první pozorování tohoto jevu se objevila právě po zahájení očkovacího plánu populace. Jinými slovy, existuje velmi jasná a evidentní příčinná souvislost, kterou nelze žádným způsobem ignorovat.

Je tedy nutné položit otázku: co ve vakcínách je zodpovědné za tento fenomén vysílání MAC? Podle konzultované vědecké literatury může být jedinou příčinou přítomnost intrakorporální nanokomunikační sítě.

Jak může být definována?

Intrakorporální nanokomunikační síť je topologie zařízení v mikro- nebo nano-měřítku, která se nachází uvnitř lidského těla a udržují obousměrnou komunikaci, jak směrem ven (pro vysílání dat), tak směrem dovnitř (pro přijímání instrukcí).

Účel takové sítě může být velmi rozmanitý; například biomedicínské aplikace, které usnadňují kontrolu fyziologických parametrů—srdeční tep, krevní tlak, hladina glukózy, dechová frekvence atd.—ale také neuromodulace, neurostimulace, interakce s funkcí životně důležitých orgánů, měření a ovlivňování neurotransmiterů a změna elektrické mozkové aktivity. Je poměrně složité určit, které z těchto aplikací, ne-li všechny, byly předem definovány pro tuto intrakorporální síť. K tomu se vrátíme v poslední části tohoto výkladu.

Popis topologie intrakorporální sítě

Nyní popíšeme topologii intrakorporální sítě, tj. zařízení připojených k síti. Začneme od nejjednoduššího zařízení a skončíme u nejsložitějšího.

1. Nano-uzly.

Nano-uzly, také známé jako nanosenzory, jsou objekty v nanometrovém měřítku, které by bylo velmi obtížné pozorovat pod optickým mikroskopem, pokud by netvořily shluky. Jejich funkcí je šířit se kardiovaskulárním systémem lidského těla—tepny, kapilárami a srdcem—za účelem usnadnění šíření bezdrátových signálů intrakorporální sítě. Aby mohly plnit tuto hlavní funkci, musí nano-uzly existovat v tisících, aby byly přítomny v kterémkoli bodě krevního oběhu.

Vyvstává tedy otázka: jaký materiál přítomný ve vakcínách by mohl být odpovědný za vytvoření těchto nano-uzlů? Nejspravděpodobnější hypotéza je, že jde o oxid grafenu, který se postupně rozkládá a tvoří tzv. kvantové tečky grafenu (GQD). Tímto způsobem by s relativně malým množstvím grafenu bylo možné vytvořit tisíce kvantových teček grafenu, jako produkt rozkladu větších vrstev, které se šíří tělem, dokud nedosáhnou dostatečně malé velikosti, aby nebyly detekovány imunitním systémem.

Na druhou stranu je známo, že grafen má supravodivé vlastnosti a když je zmenšen na nanometrové měřítko, získává také kvantové vlastnosti, které mu umožňují šířit signály nebo pulzy, jako by byl anténou. Ve skutečnosti bylo prokázáno, že grafen je schopen absorbovat elektromagnetické záření a zesilovat signály od gigahertzů po teraherty, což z něj činí ideální materiál pro dosažení požadovaného šíření v intrakorporální síti.

2. Mikro- nebo nanosenzory.

Senzory v obou měřítkách jsou ve vědecké literatuře popsány jako jednoduchá zařízení pro monitorování fyziologických parametrů, sběr elektrických signálů, metrická a kvantitativní

vyhodnocení v lidském těle, ale také jako rozhraní pro interakci s cílovými orgány. Například mikro/nano-senzory mohou být tvořeny mřížkou grafenových nanovrstev a uhlíkových nanotrubic nebo uhlíkových vláken.

Tyto mřížky se přichycují ke stěnám endotelu, srdečně-cévního systému a dokonce i k mozkové tkáni, díky své schopnosti překonat hematoencefalickou bariéru. Jakmile se usadí, generují elektrické vodivé cesty, podobné drátům obvodu, které spolu se supravodivou kapacitou materiálu fungují jako tranzistor s řízeným polem.

To umožňuje detekovat elektrické impulsy orgánu, se kterým jsou v kontaktu—například srdce, mozek nebo plicní tkáň—ale také s ním interagovat vysíláním elektrických výbojů, protože mohou fungovat i jako superkondenzátory, díky svým piezoelektrickým vlastnostem. V tomto smyslu by fungovaly jako rozhraní, protože při určitém signálu na odpovídající frekvenci by mohly spustit tyto výbojové operace. Aplikováno na citlivé orgány, jako je srdce a dokonce i dýchací systém, by to mohlo způsobit pocity dušení, mdloby, arytmie nebo srdeční záchvaty.

Pokud jde o mozkovou tkáň, vědecká literatura je velmi obsáhlá a zahrnuje množství experimentů a testů s uhlíkovými nanotrubicemi a grafenovými i grafenoxidovými nanovrstvami, které fungují jako elektrody schopné vytvářet mosty mezi neurony a stimulovat jejich elektrickou aktivitu, což ve skutečnosti umožňuje vytvářet umělé axony a ovlivňovat vylučování neurotransmiterů. Předpokládá se, že by to mohlo zasahovat do správného fungování lidské psychiky, sledovat elektrickou vodivost mozkových oblastí, měnit chování, myšlení a jednání.

Toto jsou zařízení, jejichž úkolem je sbírat a zpracovávat data získaná prostřednictvím nano-uzlů a nanosenzorů a odesílat informace do mikro- nebo nanorozhraní, aby byla data přenášena z vnitřku ven z těla. Mohou také fungovat v opačném směru, tedy zvenčí dovnitř těla, přičemž přijímají signál z mikro/nano-rozhraní, dekodují jej a předávají zbytku prvků intrakorporální sítě. V mnoha konzultovaných odkazech se tyto routery skládají z mikro-antén nebo plazmonických nano-antén, přenosových obvodů, kódování a dekodování signálů podle MAC protokolu, který určuje pravidla pro konstrukci zpráv a anténních přenosů.

Kromě toho jsou tyto mikro/nano-routery zodpovědné za překlad signálů nižší úrovně produkovaných mikro/nanosenzory a mikro/nanouzly, signálů známých jako TSOK. TSOK signály jsou nejznámější ve všech vědeckých článcích o intrakorporálních sítích, protože mají nízké energetické náklady na vysílání. Také kvůli své jednoduchosti, jelikož se jedná o binární signály, které shromažďují elektrické pulsy s hodnotou 1 a ticho s hodnotou 0.

Tímto způsobem mohou být potenciální variace a pulzy, které jsou zaznamenány mikro/nano-senzory a mikro/nano-uzly v celém těle, přenášeny v TSOK, aby je mohl přijímat mikro/nano-router. Podle vědecké literatury by mikro/nano-router mohl být klíčem k fenoménu vysílání MAC, protože data, která jsou přenášena z vnitřku ven z lidského těla, jsou předávána podle protokolu pro přístup k médiu, jenž určuje hlavičky, struktury datových paketů, kódování, mapy frekvenčních skoků, šifrování a podobně. Schopnost detekovat MAC adresy znamená, že návrháři intrakorporální sítě ji pravděpodobně navrhli tak, aby využívala protokoly Bluetooth Low Energy, známé také jako BLE. Avšak samotné vidění a detekce těchto MAC na mobilním telefonu neznamená, že používají přesně stejné protokoly; ve skutečnosti není možné se k anonymním MAC zařízením připojit.

4. Mikro- nebo nano-rozhraní.

Ve vědecké literatuře je toto definováno jako hybridní zařízení, které je odpovědné za zachytávání signálů zvenčí a jejich přenos dovnitř, nebo naopak za odesílání dat směrem ven. Jeho funkcí je překonat kožní bariéru, která výrazně snižuje účinnost přenosů; proto by mohlo být považováno za opakovač a zesilovač signálu. Toto zařízení udržuje komunikaci s mikro/nano-routerem a reprodukuje přenos datových paketů podle MAC protokolu. Dosah vysílání mikro/nano-rozhraní je omezený, podle konzultované literatury jen na několik metrů, a to kvůli útlumu signálu způsobenému vrstvami kůže. Velký dosah vysílání však není nutný, protože příjemcem signálů je mobilní telefon uživatele, také nazývaný brána (*gateway*), který bude zodpovědný za předávání datových paketů jednomu nebo více příjemcům prostřednictvím internetu.

5. Gateway.

Jak bylo uvedeno výše, cílem vysílání z mikro/nano-routeru a mikro/nano-rozhraní je dosažení gateway, která je v různých publikacích označována jako mobilní telefon, tablet nebo přenosné zařízení s připojením k internetu.

Možné důsledky, aplikace a použití.

V této části provedeme myšlenkové cvičení, abychom identifikovali možné aplikace a způsoby využití intrakorporální sítě. Uvádím je následovně:

1. Neurodohled.

Přítomnost uhlíkových nanotubic a grafenových nanosheetů v nervové tkáni by umožnila monitorovat mozkovou aktivitu. Je třeba poznamenat, že mozkovou aktivitu lze číst z elektrických signálů různých oblastí mozku. Tyto signály by proto mohly být vedeny přes intrakorporální síť za účelem vytvoření datového toku, který by byl odeslán ven a předán na externí servery pro automatickou interpretaci pomocí technik big data a strojového učení. Tímto způsobem by bylo možné získat znalosti o náladě, myšlenkách, chování, stavu apod. člověka.

2. Neuromodulace.

To znamená působit na lidskou psychiku prostřednictvím elektrické modulace jedné nebo více oblastí mozkové tkáně, podle předem stanovených vzorců. To je možné, když uhlíkové nanotrubice a grafenové nanosheety v nervové tkáni přijmou správné elektrické pulzy, které vytvoří elektromagnetické proudy měnící normální fungování mozku a vyvolají požadované chování, emoci, náladu a dokonce i myšlenky. Zde by mohl být spojen i koncept „implantace myšlenek“. Ačkoliv je to těžko uvěřitelné, existují rozsáhlé databáze, které prostřednictvím elektroencefalografie lokalizují specifické mozkové oblasti aktivované určitými činnostmi, myšlenkami, postoji, pocity a dokonce slovy, frázemi a výroky. S ohledem na toto všechno by mohly být vyvinuty programy umělé inteligence k přeorientování chování a postojů lidí a ovlivňování jejich života, práce a ekonomických rozhodnutí.

3. Neurostimulace.

Úzce spojená s neuromodulací by neurostimulace byla odpovědná za stimulaci uvolňování neurotransmiterů. Neurotransmitery jsou přirozeně vylučovány v důsledku synaptické komunikace mezi neurony a usnadňují přenos zpráv, informací a signálů v centrálním nervovém systému lidského těla.

Intrakorporální síť s uhlíkovými nanotubicemi a grafenovými nanosheety v nervové tkáni by mohla zvyšovat nebo snižovat sekreci těchto neurotransmiterů, což by rozhodujícím způsobem ovlivnilo přenos signálů, vysílání a příjem. Takto by mohly být vyvolány falešné pocity nebezpečí,

strachu, bolesti atd. bez jakéhokoli opodstatnění. Dalším příkladem je, že regulace dopaminu sama o sobě by mohla způsobit neurodegenerativní onemocnění, úzkost, depresi, apatii, bipolární poruchu, psychotické záchvaty a další poruchy.

Úmyslná regulace dopaminu by ovlivnila systém odměňování lidí, s dopady na touhu, potěšení a zejména podmiňování. To znamená, že by bylo možné dosáhnout podprahového podmíněného učení, aby bylo možné směřovat nežádoucí chování a postoje lidí, čímž by byla do jisté míry ohnuta vůle a svobodná volba, která charakterizuje svobodného člověka. Dopamin by mohl také způsobit závislost, podobně jako droga, čímž by bylo možné vytvořit velmi silné návyky v souladu se zájmy třetích stran, mimo vůli očkované osoby.

4. Propojené lidstvo.

Lidský kolektiv, očkovaný s předpokládaným obsahem vakcín, by umožnil vykonávat vyčerpávající kontrolu nad lidskou aktivitou, zdravotním stavem, pracovními výkony nebo školními výsledky. Bylo by možné uplatňovat vliv prostřednictvím proudů myšlenek a strategií podprahové komunikace, čímž by se usnadnilo přijetí opatření a zákonů, které jsou nepopulární nebo škodlivé pro zájmy obyvatelstva. Bylo by možné ohnout vůli nebo odpor k provádění určitých úkolů či funkcí, dokonce i nežádoucích, snížit spotřebu energie, omezit využívání a spotřebu nezbytných zdrojů a usnadnit předpověď poptávky po produktech, zboží a službách.

Možnosti propojeného lidstva jsou vlastní konceptu čtvrté průmyslové revoluce nebo transhumánního techno-paradigmatu, ať už na politické, ekonomické, sociální nebo osobní úrovni.

5. Jedinec jako surovina.

Intrakorporální síť by mohla proměnit jednotlivce v surovinu. Jedná se o nevyčerpatelný zdroj informací, který generuje data zaznamenávaná, vyhodnocovaná a zpracovávaná pro sociální, ekonomické, vědecké a politické účely. Stát se zdrojem informací, který je neustále monitorován, by umožnilo vypočítat nebo zvážit hodnotu každé osoby v závislosti na jejích schopnostech, schopnosti myslet, uvažovat, analyzovat, jejím chování a loajalitou k systému, a tak určit, kteří lidé jsou vhodnější, výnosnější a užitečnější pro společnost.

Tento koeficient, který by měřil hodnotu osoby, by mohl být použit k určení jejího úspěchu ve společnosti a v životě, stejně jako k rozhodnutí o jejím osudu—což je aspekt související s dalšími aplikacemi, použitím, nebo spíše důsledkem intrakorporální sítě.

6. Snížení populace

Podle neomalthusiánské teze by intrakorporální síť umožnila poznat hodnotu každého člověka a určit, která část populace by měla být eliminována, vycházející z předpokladu, že existuje přelidnění, které nelze udržet, a které snižuje dostupné zdroje pro tu část populace, jež je produktivní a má větší přidanou hodnotu.

To by znamenalo nejabsolutnější zobjektivnění lidské bytosti, popření veškeré spirituality a svobody, která je vlastní lidem, pouze z důvodu samotné existence. Stanovením prahové hranice by mohli být všichni lidé, kteří tuto hranici nepřekročí, postupně eliminováni, a to i prostřednictvím samotné intrakorporální sítě, jak je vysvětleno níže.

7. Eliminace

Intrakorporální síť může fungovat nejen v neurálním prostředí, ale také v kardiovaskulárním systému a zejména v srdci. Pokud jsou přijaty správné signály, mohla by být vyvolána umělá změna srdečního rytmu, která by způsobila arytmiie a následně infarkty. Elektrický šok v mozkové tkáni, s odpovídající intenzitou a na správném místě, by mohl způsobit mdloby, ztrátu rovnováhy a bezvědomí, s odpovídajícím nebezpečím pro člověka.

Proto není na základě obousměrné funkce popisované v literatuře o intrakorporálních sítích nerozumné předpokládat, že mohou být přijímány také signály, které mohou vyvolat poruchy a stavy vedoucí k eliminaci člověka. Tato schopnost eliminovat člověka, který je buď neproduktivní v Novém světovém řádu, nebo nepřijímá přístup žádoucí elitami, nebo je součástí disidentů či opozice, je mimořádně čistá, nezanechává žádné stopy trestného činu a je obzvláště účinná při udržování kontroly a moci nad populací.

Sbohem.

Děkuji.